

Coix barbata (nach Haughton) ÇKDr. — 3) Gold U. n. Med. — Die Bedeutung *Vangueria* würde passen in der folgenden Stelle: ता यत्रावसं-
सत्ता गर्मुडर्दतिष्ठत् TS. 2, 4, 4, 1.2. — Vgl. गर्मुत्.

गर्मुच्छद m. und गर्मुटिका (Wils.: गर्मुटिका) f. eine Art Reis, vulg.
माटुया (*Eleusine coracana Pers.*) RATNAM. im ÇKDr.

गर्मुटिका f. eine Art Gras (त्रडी) RĀGAN. im ÇKDr.

गर्व (गर्व), गर्वति und गर्वयते *hochmüthig sein* Dhātup. 13, 74. 33, 53.
— Eine unbelegte Wurzel, welche viell. aus गर्व gefolgert worden ist.

गर्वे (गर्व) m. U. n. 1, 154. *Hochmuth, Dünkel* AK. 1, 1, 2, 22. Trik. 3, 3,
210. H. 316. MED. b. 4 (= अभिमान und घवलपि). गर्वी मदः प्रभावश्रीधि-
घामत्कुलतादिज्ञः । अथज्ञामाविलासाद्दर्शनाविनयादिकृत् ॥ S. u. D. 181.
R. 2, 31, 20. RAGH. ed. Calc. 3, 51. गर्वमासाद्य PĀNĀT. 26, 2. न गर्व कुरुते
माने I. 101. VAR. h. BRH. S. 77, 8. अतिगर्व S. h. D. 54, 19. सगर्वम् adv. R. 3,
32, 2. — Nach LASSEN mit गुरु (vgl. गरीयम्, गरिष्ठ) verwandt.

गर्वण N. pr. eines Felsens SCHIEFNER, Lebensb. 273 (43).

गर्वरे (von गर्व) adj. *hochmüthig* U. n. 2, 117. गर्वरी f. Bein. der Dur 2 &
H. c. 33.

गर्वाट m. *Thürsteher* Trik. 2, 8, 24.

गर्वाय् (von गर्व), गर्वायते *Hochmuth —, Dünkel an den Tag legen*:
मुप्राकृतो ऽपि पुरुषः सर्वः स्त्रीजनसंसदि । स्तौति गर्वायते चापि स्वमा-
त्मानम् MBh. 12, 10300. किमेवं गर्वायते PRAB. 24, 7.

गर्विते (wie eben) adj. *hochmüthig, eingebildet* gaṇa तारकादि zu P.
5, 2, 36. AK. 3, 4, 47, 106. गुणाद्या न च गर्विताः R. 1, 7, 6. 3, 32, 2. RAGH.
9, 55. को ऽर्थान्प्राप्य न गर्वितः PĀNĀT. I, 162. 118, 2. शोचितव्ये ऽप्यर्थे
त्वं गर्वितः 6. Häufig in comp. mit dem worauf man eingebildet ist: पौव-
न° R. 3, 23, 19. बल° 33, 29. 34, 8. PĀNĀT. 94, 15. ÇĀK. 90, 1. 94, 9. RAGH.
19, 20. BRAHMA-P. 50, 18. VID. 94. अतिगर्वित DEV. 8, 24.

गर्ह्, गर्हते (Dhātup. 16, 35) und गर्हति, गर्हयति (Dhātup. 34, 38) und
तेः गर्हन्ते und गर्हन्ते; गर्हय्यते Vop. 23, 14; गर्हितः; *klagen bei* (dat.);
anklagen, beschuldigen, Vorwürfe machen, tadeln (mit dem acc.): कथा
ह तद्वरुणाय त्वमे कथा दिव्ये गर्हसे कन्न अग्राः R. V. 4, 3, 5. कस्माद्दानत्तं
गर्हसे माम् R. 2, 73, 19. 38, 14. नावमन्ये न गर्हं च धर्मम् MBh. 3, 1202.
गर्हं च पुरोहितम् R. 2, 82, 9. MBh. 3, 834. केचिद्भीष्मं गर्हन्ति 2, 1533.
ताद्व त्वं किं नु गर्हसे 1, 4570. न कृतसयाम्यहं किञ्चिन्न गर्हे वलवत्तरम् 3,
13723. पञ्च (oder यत्र) तत्रभवान्व्यपलं यानयेद्गर्हामहे P. 3, 3, 149, Sch. — वि-
षमो च दशो प्रातो देवान्गर्हति वै भृशम् MBh. 3, 13847. आत्मानं चात्मना
गर्हन् 1, 5190. येन गर्हाम पार्थिव 3, 648. BENF. Chr. 8, 28. Vop. 23, 14. त्र-
गर्हं मामर्षविपन्नया गिरा शिवद्विपम् Bhāg. P. 4, 4, 10. यथा न गर्ह्युः R. 5,
43. 11. 81, 25. यथा यथा मनस्तस्य दुष्कृतं कर्म गर्हति (गर्हते MBh. 13,
5536) bereuen M. 11, 229. — अन्नेन कृते दोषे नेमां गर्हितुमर्हसि MBh.
1, 5988. प्रेत्येह चेदशा विप्रा गर्हन्ते ब्रह्मवादिभिः M. 4, 199. — न गर्ह्ये-
पुरस्मान्त्रै पाण्डवार्थय कर्हिचित् MBh. 1, 3731. (ताम्) धिक्शब्देन महतिज्ञा
गर्हयामास 3, 11079 (p. 572). Bhāg. P. 6, 7, 10. गर्हयत्तः MBh. 3, 12, 16060.
PĀNĀT. 122, 24. गर्हयतो ऽस्य सारुसम् MBh. 3, 12537. 4, 424. → धातारं
गर्ह्ये 3, 1156. R. 4, 13, 36. Hit. IV, 3. गर्ह्ये पाण्डवान् — यत्किञ्चिदप्यमानां
प्रेतन्ते धर्मपत्नीम् MBh. 3, 526. — गर्हयितुम् 1, 4569. R. 4, 17, 41. गर्हयि-
त्वा 2, 74. 1. — गर्हित *getadelt, für schlecht erklärt, verachtet; tadelhaft, verwerflich, verboten, schlecht*: नैर्भुवि गर्हितः R. 3, 10, 13. श्रेष्ठः सादि-

रगर्हितः M. 9, 109. एषा चान्यतमत्यगो नृशंसो गर्हितो बुधैः MBh. 1,
6141. सर्वलोकास्य गर्हिता R. 2, 92, 16. M. 10, 39. ब्रह्मवादिषु गर्हिताः
11, 42. सज्जनगर्हित 10, 38. धर्मगर्हितं कर्म R. 4, 56, 16. शास्त्रगर्हिता
बुद्धिः 3, 13, 25. श्रेष्ठाश्च गर्हिताः M. 12, 43. कर्मन्, शिल्प, अन्न, वारि, प्र-
तिग्रह, स्थान, लक्षण u. s. w. ĀÇV. GRH. 2, 8. M. 3, 24. 9, 75. 10, 35. 103.
109. 11, 56. 193. SUGR. 1, 21, 17. 118, 21. 119, 2. 173, 21. 178, 12. MĀKĀB.
50, 10. PĀNĀT. I, 389. III, 237. Hit. 31, 8. न रामो गर्हितं वदेत् R. 3, 51,
23. अज्ञानं हि — मरणादपि गर्हितम् *schlimmer als* MBh. 3, 1040. प-
ञ्चमी नवमी u. s. w. तिथयो गर्हिता क्षेता दष्टस्य मरणात्मकाः *schlimm*
für VRT. 16, 15. गर्हितं गिरति *male* Vop. 20, 5.

— अथ, partic. अथगर्हित *verachtet*: कृपां चास्विरं बाल्ये वृद्धभावे
ऽवगर्हितम् R. 2, 21, 19.

— नि *verachten, verschmähen*: अथत्या क्लिष्टमानो ऽपि वृत्तुपाया-
न्निगर्हयन् MBh. 13, 5892.

— परि *heftig tadeln, schmähen, verachten*: किं चान्यन्मायि दुर्वृतं येन
मो परिगर्हसे MBh. 3, 1947. 4234. 12, 8110. तातं न परिगर्हे ऽहं दैवतं च
R. 2, 106, 10. धर्माधर्मं च प्राकृतं परिगर्हयन् MBh. 12, 11822.

— प्रति *scheinbar* R. 6, 103, 15, wo aber zu lesen ist: मीतायाश्चाप्यु-
पेक्षाशश्चार्यं प्रति गर्हितम् *in Bezug auf*.

— वि *anklagen, tadeln, schmähen*: प्रमाणाद्दृष्ट्यर्थेण कथमस्मान्विगर्हसे
MBh. 1, 4572. 3, 1355. 15224. धातारं च विगर्हस्व 4, 532. R. 2, 17, 10. वि-
गर्हं ऽथ कैकेयीम् 6, 8, 3. तं विगर्हमाणः प्राह PĀNĀT. 243, 6. — तं वि-
गर्हति साधवः M. 9, 68. आत्मानं तु विगर्हन्तु MBh. 3, 15229. — तद्ब्रह्म
परम् — विगर्ह्यं Bhāg. P. 4, 2, 32. — चेदिराजं व्यगर्हयन् MBh. 2, 1575.
1, 7233. 3, 16058. 3, 2146. R. 3, 63, 18. 6, 70, 3. कर्म विगर्हयति Bhāg. P.
1, 7, 14. तत्रधर्मं व्यगर्हयन् MBh. 14, 2295. — भर्तारम् — व्यगर्हयत्त डः-
खार्ता वाग्भिस्तोत्रैरिव द्विपान् R. 2, 48, 5. — विगर्हित *getadelt, für*
schlecht erklärt, verachtet, tadelhaft, verwerflich, verboten: अयं द्विर्गर्हं
विद्विद्भिः पशुधर्मो विगर्हितः M. 9, 66. MBh. 1, 3869. यत्प्रेषां विगर्हितम्
R. 3, 36, 16. 5, 90, 36. साद्विगर्हित M. 3, 46. 10, 84. 11, 52. अर्षविगर्हित
2, 39. लोक° R. 3, 33, 2. निःसाधसामिदं प्रोक्तं धर्मादपि विगर्हितम् 1, 62,
16. सुतान् — मातृदोषविगर्हितान् *tadelhaft wegen* M. 10, 6. वाचः — अ-
र्थविगर्हिताः MBh. 2, 1546. विगर्हिताचारं M. 3, 167. — 4, 72. 9, 72. 10,
29. 11, 232. 253. MBh. 3, 317. 10565. R. 4, 13, 36. PĀNĀT. IV, 37.

गर्हण (von गर्ह) n. *das Tadeln, Vorwerfen, Tadel* AK. 1, 1, 5. 14. श-
त्रुभिर्गर्हणम् MBh. 12, 9153. Mit dem obj. compon.: कैकेयी° R. 2, 23. 73.
3, 66 in den Unterschrr. Auch गर्हणा f. H. 271. प्रशंसैव न गर्हणा MBh.
3, 1283. गर्हणां याति साधुषु *sich Tadel zuziehen* M. 2, 80. — Vgl. व्या-
तगर्हण.

गर्हणीय (wie eben) adj. *zu tadeln, tadelnsworth*: न च ते गर्हणीया
हि गर्हितव्याः स्त्रियः क्वचित् MBh. 3, 3888. गर्हणीयान्यथा भवेत् ऽऽऽ.
1, 86. कर्मन् MBh. 1, 3604.

गर्हा (wie eben) f. *Tadel, Vorwurf* H. 271, Sch. ÇĀBDAR. im ÇKDr.
P. 1, 4, 96. 3, 3, 149. येन येनाचरेद्दर्मं तस्मिन्गर्हा न विद्यते MBh. 1, 6056.
ज्ञगर्हा PĀNĀT. I, 192. *ausgesprochener Widerwille* S. h. D. 76, 3.

गर्हितव्य (wie eben) adj. *zu tadeln, tadelhaft*: न ते ऽम्वा मध्यमा
तात गर्हितव्या ममाग्रतः R. 3, 22, 25. MBh. 3, 3888 (s. u. गर्हणीय).

गर्हिन् (wie eben) adj. *tadelnd, schmähend*: शितिकाण्ड° Bhāg. P. 4, 4, 18.